

рилъ и въ пжтуванието си. У краля Виллиама го попитали какъ му са видѣль Лондонъ. Той отговорилъ че въ него много работи му са понравили, а особено че тамъ несъществувало толкова вънкашното великолѣпие, и че богатитѣ ходили просто и сходно.

Фридрихъ I, пруский кралъ, обичалъ много великолѣпията и церемониитѣ; негова внукъ, Фридрихъ II, пише, че той слѣдъ смъртѣта на съпругата си, повечето са радвалъ отъ колкото печалилъ, не за друго освѣнъ защо му са представилъ случай да удовлетвори наклонността си къмъ пишността и великолѣпието съ приуготовление извънредни церемонии за погребението на съпругата си. Когато узналъ, че императоръ Петъръ предприемалъ да пжтува въ Холландия и Франция, той писалъ на посланика си въ Петербургъ да го моли да замине презъ Берлинъ да удостои краля съ посѣщението си.

Отъ тогава още краля заповѣдалъ да правятъ разни приуготовления за великолѣпния приемъ и пишното тържество на августейшия гостъ. При всичко, че Петъръ са съгласилъ да замине презъ Берлинъ съ условие че нѣма да ставатъ никакви великолѣпния и церемонии, Пруския кралъ пакъ не оставилъ преуготовленията си. Господаря скроилъ пжтуванието си тѣй щото влѣлъ вечеръ късно въ Берлинъ и са установилъ у посланика си; щомъ узналъ, Фридрихъ, безъ да гледа че е нощъ, пратилъ двоица знатни изъ придворнитѣ си кавалери за да поздравятъ госта съ пристигванието му. Петъръ имъ казалъ, че ще постои въ Берлинъ не повече отъ два дни, и че желае да посѣти краля на другия денъ предъ обѣдъ. На деветъ часа сутринѣта са явила една великолѣпна карета, впрѣгната съ шесть прекрасни конѣ. При господаря са находили